

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 496/2021-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného [REDACTED], advokátom, [REDACTED], proti postupu Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Csp 228/2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 4. októbra 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Csp 228/2018 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznal mu náhradu trov konania a primerané finančné zadost'učinenie v sume 3 000 eur, ktoré odôvodňuje s dôrazom na skutočnosť, že ide o spotrebiteľský spor.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou doručenou okresnému súdu 28. novembra 2018 domáhal priznania primeraného finančného zadost'učinenia z titulu porušenia práv a povinností stanovených normami spotrebiteľského práva a judikovaným rozsudkom okresného súdu č. k. 18 Cb 267/2016 z 29. mája 2018. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním z 9. januára 2019, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 15. januára 2019. Sťažovateľ nepovažoval za potrebné zaujať k vyjadreniu žalovaného stanovisko.

3. Z dôvodu nečinnosti okresného súdu sa sťažovateľ obrátil na predsedu okresného súdu 3. septembra 2021 so sťažnosťou na prieťahy v konaní. Ku dňu podania ústavnej sťažnosti mu nebola odpoveď na sťažnosť doručená.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ predovšetkým poukazuje na celkovú dĺžku napadnutého konania, ktoré trvá dva roky a 10 mesiacov, pričom uvádza, že od doručenia vyjadrenia žalovaného k žalobe sťažovateľovi ostal okresný súd nečinný.

5. Sťažovateľ nepovažuje napadnuté konanie za skutkovo či právne zložité a argumentuje, že podstatou podanej žaloby bolo docieľiť funkcie primeraného zadost'učinenia v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa s dôrazom na sankčný a odradzujúci účinok vo vzťahu k porušovaniu práv spotrebiteľov.

6. Zbytočný prieťah, za ktorý je výlučne zodpovedný okresný súd, možno s poukazom na spoločenský, ako aj individuálny význam inštitútu primeraného finančného zadost'učinenia považovať priam za odmietnutie spravodlivosti.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Sťažovateľ namieta, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Csp 228/2018 došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zjavná neopodstatnenosť sťažnosti môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (napr. II. ÚS 93/03, III. ÚS 59/05, IV. ÚS 434/08, I. ÚS 210/2018), prípadne ak argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04, I. ÚS 192/2015).

9. Ústavný súd v súvislosti s prípravou predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti na okresnom súde zistil, že v merite veci bol 15. októbra 2021 vyhlásený rozsudok, ktorý v čase predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti ešte nie je písomne vyhotovený.

10. Význam samotného konania a jeho výsledok je nepochybne pre sťažovateľa dôležitý a ústavný súd v žiadnom prípade nemá v úmysle tento význam zľahčovať. Vo vzťahu k postupu okresného súdu, vnímajúc povahu a dĺžku samotného napadnutého konania, ktorú ústavný súd posudzuje v súvislosti so sťažovateľom označenými základnými právami podľa ústavy, listiny a právom podľa dohovoru a ktorá v okolnostiach tohto prípadu predstavuje (ku dňu rozhodovania ústavného súdu) dva roky a jedenásť mesiacov, ústavný súd konštatuje, že dĺžka tohto posudzovaného obdobia je neprimeraná, nie je však neúnosná.

11. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukazuje aj na rozhodovaciu prax a judikatúru EŠLP v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 340/2013, III. ÚS 566/2014, IV. ÚS 201/2018, I. ÚS 115/2019, II. ÚS 234/2019).

12. Na základe uvedeného a majúc na zreteli skutočnosť, že okresný súd už vo veci vyhlásil rozsudok, ústavný súd nevyhodnotil doterajšiu dĺžku rozhodovania okresného súdu v napadnutom konaní ako nezlučiteľnú so základným právom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Po preskúmaní ústavnej sťažnosti a postupu okresného súdu v napadnutom konaní dospel k záveru, že v ňom došlo k priedahom, avšak v okolnostiach posudzovanej veci nedosahujú ústavne relevantnú intenzitu, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľom označených práv. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

13. Na záver však ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci a v prípade, že nečinnosť, resp. neefektívna činnosť okresného súdu bude pokračovať, sťažovateľ sa môže opätovne obrátiť na ústavný súd s ústavnou sťažnosťou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. októbra 2021

Peter Molnár
predseda senátu